

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

78. Tertia secta Sinatu[m] propria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

equæ merx apud Sinas vilis & obuia) alit, educat, instituit, quem celat, instituti, & virtutum hæredem relinquat; quo si minus augendæ, conseruandæ saltæ improbae nationi ab iisdem quidem prouisum est, sed hoc ipso euadit in faciem hominum reiectionam, & ita despiciatam, ut pecudis capite veneant, adeo illorum immania scelera, omnes illorum & latendi, & dissimulandi euertunt fallacias. Quamobrem sacerdos. Præfectorum iussu cæduntur publicè à carnificibus eo maiorem à populo gratiam inituris quod peius illos habuerint.

Tertiam denique ortu Sinensem religionis sectam, annos natam bis mille ducentos, nullus genuit parens, quem veneratur pro Magistro: ^{78.} Tertia secta Sinatu præ nec Scholam aperuit, nec discipulos fixit, nec libros reliquit doctrinæ. næ suæ vicarios, homo bestia, & demens, hoc uno sapiens, quod cerebri sui, quam impias, tam stultas delirations omnes secum voluit interire. Sed eas quidam eius necessarij refossas, in posterorum memoriæ protrusere; capti enim eius inuenio quodam de rerum inter se diuinatum & ciuilium ordine, quicquid dicentis ab ore lutulentum & absolum fluere, tanquam aurum tollebant purgatissimæ veritatis: inde illo mortuo- hæretico concinnarunt, quam sectam Senis cognominant, quod putent illum quem audierant Laum, annos octoginta nascendo laborasse, quam nunc etiam fabulam Sinenses pro mysterio venerantur: at eius coœvi Confusij inuida æmulatione, significare voluerunt, tanta Laum nascentem fuisse sapientia præditum, quanta homines octogenarij. Vitam in commune non agunt; suo quisque in latte habitat; extra paucos sectæ solennes ritus, cultu proprio nunquam induuntur, capillos, & barbam nutriunt, discernuntur ab Laicis ligni tenuis corona quam suggestæ in glomera comæ imponunt; quæ profertentur ingenti numero, fallendi ars omnia comprehendit. Chimicam igitur Vagi circumferunt; potiones spondent miscentque ambrosias, quibus homines senio, mortisque præripiant; harum vim in seipsis ostentant, nam si post tria, & plura si lobet secula in ataris flore de-nuo exhibent; habent suis in templis suorum statuas beatorum, quos nempe nunquam mors attigit, sed vita saturos aliud ex alio adscivit cœlum; aut terræ amantes, iuga montium defecatissima excepere, vbi media solis fulgentiores luce, nullis obnoxij malis aut casibus, aura leuiores æcum ducunt beatum, sed iis adspectabilis solum qui sectiorum oculos adepti fuerint: ac sanè pronum est creditu, illos inter montium deserta simulachris illudi visu gratissimis, cum toti sint in maleficiis artibus, & Necromantas complures mitifice colant qui librorū suorum peste nefaria Sinas funestarunt, & regno tam latè lucem magicam propagarunt, quam præcipiti ad eam libidine curiosa ingenia rapiuntur; aiunt hi tamen se nihil ex ea decerpere nisi quod bono communi proficit, noceat nemini; quod malos dæmones expellat, nouas ædes ab infestis casibus muniat; moderetur ventorum & nubium impetus; morbos sanet; infortunia quælibet antevertat; in quibus longum & otiosum sit

M

narrare quot modis, & quām ridiculis sycophantati finantur atque illudere, semper tamen haud leui abdominalis, & loculorum compendio. Hoc pensi habet Taoistorum secta, qui & Taochiai nominantur, documenta verò nihilo meliora. Mille ab hinc annis deos agnoscunt multis, eosque corporeos; ab antiqua Theologia retinent quod cœli dominum adorant, sed eum fabulis dehonstant usque adeò fœdis & abdominalis ut pœnas Europa, Danae, Ganymedes, & ignominiosa reliquarum portenta libidinum possint videti casta, minusque culpanda. Et post hæc homines sceleratissimi, vitam à morte aliam expectant, & pœnas, & pœnia, prout quisque dum viueret, commeritus fuerit; sed hæc arbitrari pœnarum quo iure seclera in hominibus puniet quæ virtutum loeo ei attribuunt? vel quo pacto pensabit virtutes, quare inopia illum faciunt gloriosum? Et huc usque de ingenio, politia, moribus, & religionibus Sinarum. Nunc maius aliud sequitur de vero Christi Dei & legitimo cultu, latè illuc olim per integrum seculum regnante, post sic abolito, ut nullum extet eius vestigium, solæ vero eiusdem reliquia sub terra lateant, in marmoribus & ære semelæ crucis & imagines sacræ, quas fecit sepultura ipsa superstites, & prodidere identidem fossorum ligones fortuiti, ex quo factum ut pro curioso antiquaria studio, caro empras, & pretiosæ asseruatas, nunc demum fides Christiana protulerit, velut iuris sui antiqui, & possessionis quæ exturbata est olim, tristia monumenta. Prostant quin etiam in omnium oculis, quæ de subruptis quondam sacratis ædibus, in profanam murorum fabricam sunt translata, maximè in Prouincia Fochien-si, vbi murorum saxa quædam crucis referunt varia specie sculptas in marmore, interque imagines Reginae Deiparae nobilem sculpturam, ad geniculantes sacræ eius pedibus Angelos, & suspensa hinc inde elichnia. Iam cum Ecclesiæ intersit plurimum recognoscere sua iura, & sacrosancti fines imperij ex quibus olim eiecta est, contendam hic illos refodere quales mihi multa nec vana indagine fuisse visi sunt; ut eius filiorum hoc stimulo, pungatur ardor perpetuo, ad paternas ditiones postliminio repetendas. Cazanares igitur, hoc est, S. Thomæ Sacerdotes quos de monte appellant, sito videlicet in Malauate Indiæ, Comorinum inter & Calecutum: ex Chaldæo ad verbum suis veteribus in breuiariis hæc legunt [à S. Thoma depulsi sunt errores idolatria ex India; ab S. Thoma, Sina & Æthiopis ad veritatem conuersi sunt] paulo verò post, S. Thomæ opera colorum regnum volans ad Sinas peruenit; & in præcensione quadam Indiani, Sinenes, Persæ, &c. nomen sanctum suum adorant, dum S. Thoma memoriam recolunt. Præter hæc reperitur canon Theodosij Patriarchæ, inter synodica eius Ecclesiæ decreta, quo Metropolitis longinquorum regnum Præsulibus, inter quæ primum censentur Sinæ, indulgetur ut laborioso parcentes itineri quo Malabarum Patriarchæ soliti erant se sistere, communis tantum fidei literas sexen-niis

79.

De Christianismo non semel Sinas ingresso, non semel aboli-